

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120206091
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120206091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v exekučnej veci oprávneného JUDr. J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Q. XXXX/X, proti povinnej JUDr. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., Y. XXXX/XX, o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 34Em/5/2020-290 zo dňa 09. februára 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolací súd návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.08.2020 č. k. 32P/196/2020-118 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2020 č. k. 17CoP/58/2020-438 v časti úpravy styku otca s maloletou Y. U., nar. XX.XX.XXXX. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 370 ods. 1, § 372, § 374, § 375, § 376 ods. 1 až 3, zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP"), § 3 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom domáhal nariadenia výkonu neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/196/2020 zo dňa 25.08.2020, ktorým bola maloletá Y. dočasne zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom striedania. V piatok dňa 28.08.2020 si mal oprávnený maloletú vyzdvihnúť v mieste bydliska povinnej, kde mu mala povinná maloletú odovzdať o 17.00 hod., pričom pred realizáciou odovzdania maloletej povinná zaslala oprávnenému sms, v ktorej uvádza, že mu maloletú nevydá. Keď sa oprávnený dostavil na miesto bydliska povinnej, povinná neotvárala a ani nijakým spôsobom nereagovala. Na miesto bola privolaná hliadka OO PZ Piešťany, ktorá vec na mieste preverila a následne išiel oprávnený spísať oznámenie priamo na oddelenie OO PZ. Príslušník OO PZ sa mal následne pokúsiť kontaktovať povinnú telefonicky s tým, že táto uviedla, že sa nachádza v Turzovke, avšak k dôvodom jej konania sa povinná odmietla vyjadriť. Oprávnený podaním doplnil, že mu povinná maloletú neodovzdala počas celého týždňa jeho osobnej starostlivosti, povinná sa dňa 04.09.2020 ozvala s tým, že oprávnený môže byť s maloletou, má prísť na rybársky dvor do Piešťan v sobotu ráno o 09.00 hod. v čase, kedy mal byť týždeň osobnej starostlivosti matky. Oprávnený uvedené odmietol a žiadal povinnú, aby rešpektovala neodkladné opatrenie a maloletú mu v jeho zmysle dňa 11.09.2020 odovzdala. Povinná ani počas jedného týždňa osobnej starostlivosti oprávneného neodovzdala maloletú, pričom oprávnený urobil oznámenie na OO PZ Piešťany aj dňa 11.09.2020 a dňa 13.09.2020. Podaním zo dňa 23.11.2020 oprávnený opätovne poukázal na to, že povinná k tomuto dňu ani jedenkrát nerešpektovala neodkladné opatrenie a poukázal na to, že Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.10.2020 pod sp. zn. 17CoP/58/2020 zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/196/2020 tak, že súd upravil styk oprávneného s maloletou každý jeden týždeň od piatka 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod.,

príčom povinná ani toto rozhodnutie nerešpektuje. Oprávnený predložil trestné oznámenie k udalosti zo dňa 13.11.2020, pri ktorej mal priateľ povinnej pred maloletou na oprávneného vytiahnuť a namieriť strelnú zbraň. V podaní zo dňa 01.12.2020 poukázal oprávnený na to, že mu mala povinná uviesť, že maloletá nechce za oprávneným ísť, na čo oprávnený podotkol, že ide o dvojročné dieťa, teda dozaista takýto názor maloletá nemohla vysloviť, a okrem toho ešte v mesiacoch jún a júl 2020 mala byť na oprávneného maloletá naviazaná. V podaní zo dňa 07.12.2021 oprávnený okrem oznámenia o pokračovaní povinnej v nerešpektovaní právoplatného neodkladného opatrenia poukázal na udalosť zo dňa 05.12.2020, kedy mu priateľ povinnej mal násilím odňať maloletú, následne mal začať kričať, pričom maloletú mali s povinnou odviecť do auta, v dôsledku čoho začala maloletá plakať. Naopak, keď maloletá uvidela oprávneného a dal si dole rúško, mala sa maloletá na neho krásne usmiať. O uvedenom zaslal oprávnený oznámenie, z ktorého vyplýva, že na uvedenej udalosti boli prítomní aj R. J. a P. E.. Oprávnený dodal, že dochádza k traumatizácii maloletej a je vážne ohrozený jeho vzťah s dcérou. V podaní zo dňa 07.01.2021 sa oprávnený vyjadril k vyjadreniu povinnej a uviedol, že so všetkými skutočnosťami uvádzanými povinnou sa vysporiadal už Krajský súd v Trenčíne vo veci vydania neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o správu z psychologického poradenstva zo dňa 26.10.2020 u PhDr. Evy Živčicovej, PhD., jednak povinná absolútne neinformuje oprávneného o takýchto veciach a povinná „vláči“ maloletú po týchto zariadeniach účelovo, kedy zmenila Dr. F., ktorého oprávnený kontaktoval a on si mal uvedomiť, že bol povinnou zavedený, tak povinná oslovila iného psychológa. Oprávnený poukázal na to, že z obsahu správy je zrejmé, že aj túto psychologičku Dr. Živčicovú povinná zaviedla, kedy na prvej strane tejto správy sa doslovne uvádza, že „v súčasnosti sa dieťa stretáva s otcom podľa dohody rodičov“. Je teda podľa oprávneného zrejmé, že povinná zavádza. Podaním zo dňa 25.01.2021 poukázal oprávnený na to, že mu dňa 22.01.2021 povinná síce maloletú neodovzdala, ale kontaktovala ho sms správou, kde uviedla, že oprávnený môže vidieť maloletú, načo oprávnený reagoval, že samozrejme, že chce s ňou byť a povinnej navrhol, aby prišla s maloletou do Trenčína. Povinná mu však napísala, že malú oblečie a bude na balkóne z boku. Oprávnený odmietol vystavovať svoju dcéru takémuto konaniu povinnej, styk aký povinná navrhla je podľa oprávneného nerealizovateľný. Podaniami zo dňa 03.02.2021 a 08.02.2021 oprávnený opätovne oznámil nerešpektovania neodkladného opatrenia povinnou. Povinná sa k návrhu vyjadrila tak, že ho žiadala zamietnuť s tým, že ďalší postup vo veci by určil súd až po tom, ako bude v konaní vo veci samej preskúmaný psychický a duševný stav oprávneného, pretože by podľa povinnej aktuálne odovzdanie maloletej Y. predstavovalo nebezpečenstvo pre jej život a zdravie. Oprávneného záujem o maloletú má byť len predstieraný. Ak by mal skutočný záujem o maloletú, využil by všetky možné príležitosti, ktorú mu ponúkala, aby mohol tráviť čas s maloletou. Povinná uviedla, že už dňa 10.09.2020, kedy prišla na ÚPSVaR Piešťany, ponúkala oprávnenému, že po stretnutí môže ísť s ňou a s maloletou Y. napríklad do Auparku, čo však oprávnený odmietol. Poukázala na komunikáciu s oprávneným prostredníctvom SMS z mesiaca september 2020, kedy mu opakovane núkala stretnutia s maloletou, ktoré mal oprávnený odignorovať. Možnosť ako tráviť čas s maloletou bolo teda podľa povinnej veľa, naposledy dňa 13.11.2020, kedy prišla povinná za oprávneným, aby sa s ňou mohol pohrať, oprávnený sa mal však správať agresívne voči priateľovi povinnej, opakovane ho mal fyzicky napadnúť v prítomnosti maloletej a odvtedy sa maloletá Y. podľa vyjadrenia povinnej bojí ísť hoci len von na parkovisko a tvrdí, že ona nejde, lebo je tam oprávnený. Pokiaľ ide o to, že jej priateľ vytiahol strelnú zbraň, tak toto sa zakladá na pravde, pričom maloletá Y. to nevidela, jediné, čo si z uvedeného incidentu pamätá je to, že oprávnený opakovane fyzicky napadol jej priateľa. Podľa povinnej problém nie je v tom, že maloletá sa aktuálne oprávneného bojí a nestihla sa ešte spamätať zo správania oprávneného zo dňa 13.11.2020 a dňa 05.12.2020 bola opäť traumatizovaná v podobe násilnickeho konania oprávneného, kedy sa mal oprávnený pokúsiť maloletú násilím vziať povinnej vytrhnutím z rúk, k čomu si mal oprávnený najat bývalú družku jej priateľa P. E. a jej súčasného priateľa R. J.. Poukázala na psychologické správy maloletej od klinickej psychologičky Mgr. Zuzany Fabianovej a klinického psychológa PhDr. Marina Chylíka, podľa ktorých je striedavá osobná starostlivosť o dieťa riziková vzhľadom k vývinovým potrebám dieťaťa (potreba stability, istoty, bezpečia). Rovnako riziková je aj vo vzťahu k prirodzenej vzťahovej väzbe dieťaťa na matku, ktorá bude striedavou formou starostlivosti príliš skoro pretrhnutá a vo vzťahu k zdravému psychickému vývinu dieťaťa nesie so sebou vážne riziká. Nakoľko je aktuálny stav taký, že päť dní a štyri noci v týždni je dieťa v starostlivosti povinnej a tri noci a štyri dni sa má oprávnený právo starať o maloletú, čo je de facto striedavá osobná starostlivosť, uvedený právny stav podľa povinnej neodzrkadľuje potrebu stability, bezpečia, pričom predstavuje ohrozenie zdravého psychického vývinu dieťaťa. Povinná poukázala aj na správu psychologičky a psychoterapeutky PhDr. Evy Živčicovej, PhD., podľa ktorej sa odporúča pri nastavení podmienok stretávania sa maloletej s oprávneným rešpektovať súčasnú situáciu dieťaťa. Okrem osobných stretnutí by oprávnený mohol vytvárať citovú väzbu s dieťaťom komunikáciou jemu prístupnou. Opakovanými sociálnymi situáciami sa

dieťa osmeli a vytvoria sa podmienky na dlhodobejší pobyt s oprávneným. Tie však zo strany dieťaťa nie sú. Napokon povinná poukázala na duševné rozporenie oprávneného, ktorý má mať samovražedné sklony. Uvedené správanie oprávneného pramení podľa vyjadrenia povinnej z jeho duševnej poruchy - afektívnej poruchy, kedy povinná ďalej poukázala aj na diagnostikovanú duševnú poruchu - recidivujúca depresívna porucha na základe lekárskeho správy MUDr. Márie Haštovej, z ktorých má podľa názoru povinnej vyplývať, že oprávnený nie je spôsobilý starať sa o dvojročné dieťa a existuje dôvodná obava, že oprávnený po požití liekov na spanie v kombinácii s antidepresívami, eventuálne aj s alkoholom, by mohol výrazným spôsobom zanedbať starostlivosť o maloletú Y.. Povinná dodala, že sa snažila, aby oprávnený postupne trávil čas s maloletou v súlade s odporúčaniami detských psychológov, avšak oprávnený nemá hľadieť na záujmy maloletej, ale len na svoje. Podľa povinnej sa môže oprávnený snažiť postupne s maloletou komunikovať spôsobom jemu prístupným a spôsobom vhodným pre dvojročnú dcéru, čo ale podľa oprávnenej určite neznamená, že ju bude násilím trhať z rúk.

2. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 32P/196/2020 - 118 zo dňa 25.08.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým bolo matke dieťaťa dočasne uložené, aby odovzdala maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať tak, že maloletá bude v osobnej starostlivosti matky od 17.00 hod. piatka párneho kalendárneho týždňa do 17.00 hod. piatka nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a v osobnej starostlivosti otca od 17.00 hod. piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 17.00 hod. piatka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 25.08.2020. Pokiaľ ide o počiatkový vykonateľný exekučný titul, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020 - 118 zo dňa 25.08.2020, súd má za preukázané, že povinná ani raz neodovzdala maloletú oprávnenému za účelom realizácie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch striedania. Napriek tomu povinná oprávneného sama iniciatívne kontaktovala prostredníctvom SMS správy už dňa 04.09.2020, či sa chce s maloletou Y. stretnúť za prítomnosti povinnej a potom aj dňa 06.09.2020. Následne dňa 18.09.2020 začali účastníci opätovne prostredníctvom SMS správ komunikovať o stretnutí oprávneného s maloletou, pričom dňa 20.09.2020 sa podarilo stretnutie zrealizovať na záhrade Hotela Thermia Palace v Piešťanoch. Povinná núkala oprávnenému stretnutie s maloletou Y. aj v iné dni (napr. 10.09.2020 a 17.09.2020 po stretnutí rodičov na ÚPSVaR Piešťany), avšak oprávnený sa k ponukám na stretnutie vyjadril, že povinná konala účelovo, pretože mu vždy ponúkla stretnutie s maloletou len v čase jej týždňa striedavej osobnej starostlivosti, pričom nikdy nie v jeho týždni. Takýto postup oprávnený odmietal a žiadal realizáciu striedavej osobnej starostlivosti. Následne bol počiatkový exekučný titul zmenený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020 - 438 zo dňa 29.10.2020, ktorým bola maloletá ponechaná v starostlivosti povinnej a na základe ktorého je otec oprávnený stykať sa s maloletou vždy od piatka 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod., čo povinná označila za de facto striedavú osobnú starostlivosť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť čo do úpravy styku dňa 21.11.2020. Zo správy kolízneho opatrovníka dieťaťa vyplýva, že sa matka pri poslednom šetrení v jej domácnosti dňa 13.11.2020 vyjadrila, že s uznesením Krajského súdu v Trenčíne nesúhlasí, súhlasila by so stykom tak, že otec by bol oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v čase od piatka do nedele a v párnom týždni od utorka do stredy. Uviedla, že chce styk otca s maloletou podporovať. Ešte toho istého dňa sa mal odohrať incident medzi otcom maloletej a priateľom matky, po ktorom matka e-mailovou formou dňa 27.11.2020 uviedla, že svoje stanovisko o podpore vzťahu otca s maloletou mení, musí opäť preveriť prežívanie maloletej s klinickým psychológom a potom zvaží ďalší postup ako nadviazať vzťah maloletej s jej otcom. Za účelom zistenia aktuálnych dôvodov, pre ktoré si matka neplní povinnosť odovzdať maloletú otcovi predvolal úrad na oddelenie, resp. požiadali ju aspoň o jej vyjadrenie inou formou, ale matka oddelenie nekontaktovala ani nedoručila jej stanovisko. Pokiaľ ide o plnenie druhého vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020, povinná ani v zmysle tohto rozhodnutia maloletú oprávnenému neodovzdala za účelom ich stretnutia. Oprávnený sa s maloletou stretol len dňa 13.11.2020, kedy sa oprávnený dostavil pred bydlisko povinnej a tá bez predchádzajúcej dohody prišla za oprávneným na parkovisko spolu s maloletou a s jej priateľom, pričom najskôr šli všetci štyria na detské ihrisko. Po návrate na parkovisko však vznikol medzi oprávneným a priateľom povinnej fyzický konflikt, kedy mal priateľ povinnej vytiahnuť na oprávneného strelnú zbraň. Od tohto dňa sa podľa vyjadrenia povinnej maloletá bojí vyjsť čo i len na parkovisko pred bytový dom z dôvodu, že tam môže byť oprávnený. Situácia sa mala ešte zhoršiť dňa 05.12.2020, kedy mala byť maloletá podľa vyjadrenia povinnej opätovne traumatizovaná pokusom oprávneného násilne vytrhnúť maloletú z náručia povinnej. Teda podľa povinnej problém nie je v tom, žeby maloletú nechcela pripraviť na styk s oprávneným, ale v tom, že sa maloletá aktuálne oprávneného bojí.

3. V danom prípade súd po dôslednom zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dospel k záveru, že návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletej Y. je potrebné vyhovieť, a to s poukazom na zistený skutočný stav veci. Súd k skutočnostiam uvedených povinnou o nespôsobilosti oprávneného poskytnúť maloletej niekoľkodňovú starostlivosť z dôvodu jeho zlého zdravotného psychického stavu, ďalej nevhodnosť striedavej starostlivosti pre maloletú Y. podľa správ psychológov, či povinnou tvrdený nezáujem oprávneného o maloletú Y. uvádza, že všetky uvedené skutočnosti povinná namietla už v odvolacom konaní voči počiatočnému rozhodnutiu tunajšieho súdu č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020, ktorým bola maloletá Y. odovzdaná do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom striedania, pričom odvolací súd aj s ohľadom na povinnou namietané skutočnosti rozhodnutie tunajšieho súdu uznesením č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 zmenil tak, že maloletú Y. ponechal v osobnej starostlivosti povinnej a upravil styk oprávneného s maloletou Y. každý týždeň od piatka 17.00 hod. do pondelka do 10.00 hod., čo však povinná naďalej považuje za de facto striedavú osobnú starostlivosť. Napriek tomu, že povinná so striedavou starostlivosťou o maloletú Y. nesúhlasí, uvedené skutočnosti nemôžu byť predmetom dokazovania v tomto konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletej Y., z ktorého dôvodu ani nemôžu byť dôvodom pre zamietnutie návrhu, pretože súd nie je oprávnený skúmať správnosť exekučného titulu. V opačnom prípade by toto konanie o výkon rozhodnutia vo veci maloletej Y. predstavovalo akési opravné konanie voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, čo však nie je prípustné. Ďalej je preukázaná snaha povinnej o udržiavanie vzťahu oprávneného s maloletou, kedy viackrát sama iniciatívne ponúkla oprávnenému stretnutie s maloletou za jej prítomnosti z dôvodu obavy povinnej, že jej oprávnený maloletú tak skoro nevráti. Stretnutie oprávneného s maloletou Y. prebehlo podľa zistených skutočností dva krát, a to dňa 20.09.2020, kedy sa na základe dohody rodičov oprávnený stretol s maloletou Y. na záhrade Hotela Thermia Palace v Piešťanoch a dňa 13.11.2020, kedy povinná bez predchádzajúcej dohody priniesla maloletú Y. oprávnenému na parkovisko, po ktorom stretnutí však nasledoval fyzický konflikt medzi oprávneným a priateľom povinnej. V tejto súvislosti súd uviedol, že nespochybňuje možnosť rodičov dohodnúť sa aj na odlišnom stretávaní oprávneného s maloletou Y., resp. určitým spôsobom pozmeniť stretávanie tak, aby vyhovovalo najmä maloletému dieťaťu, avšak stále je potrebné mať na zreteli, aby prostredníctvom stretávania bolo zabezpečené reálne udržiavanie rodičovského vzťahu oprávneného s maloletou prostredníctvom výchovného pôsobenia. Pokiaľ rodičia nie sú schopní takejto dohody, čo sa ukázalo ako nedosiahnuteľné a to aj kvôli zainteresovaniu ďalších osôb do sporu rodičov, je povinnosťou oboch rodičov riadiť sa vykonateľným exekučným titulom. Povinná však naďalej odmieta maloletú oprávnenému odovzdať na stretnutie v súlade s vykonateľným exekučným titulom hlavne z dôvodu jej obavy, že jej oprávnený maloletú tak skoro nevráti. Kvôli jej obave sa však oprávnený stretol s maloletou len dva krát, čo je v rozpore s právami maloletého dieťaťa, ktoré nemá zabezpečené právo na udržiavanie rodičovského vzťahu s oprávneným ako otcom maloletého dieťaťa. Súd dodal, že nepovažuje aktuálnu ponuku povinnej na stretnutie oprávneného s maloletou spôsobom, kedy by maloletá stála na balkóne a oprávnený by stál pod balkónom za vhodný spôsobom ich stretávania, nakoľko uvedený spôsob stretnutia neposkytuje dostatočný priestor pre výchovné pôsobenie oprávneného na maloletú, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje udržiavanie rodičovského vzťahu. Pokiaľ ide o odmietanie maloletej ísť na parkovisko, lebo tam môže byť oprávnený, a to kvôli incidentu zo dňa 13.11.2020, neskôr aj incidentu zo dňa 05.12.2020, súd v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 poukazuje na to, že je povinnosťou rodiča, ktorý má dieťa v starostlivosti, pripraviť dieťa na styk s druhým rodičom. Maloleté dieťa je potrebné motivovať, podporovať jeho pozitívny vzťah k druhému rodičovi a neustále ho utvrdzovať, že napriek vzájomným nezhodám medzi rodičmi, navyiac, keď spolu už nebývajú, stále zostávajú jeho rodičmi (bod 28. odôvodnenia). V tejto súvislosti nemôže povinná odmietanie maloletého dieťaťa stretnúť sa s oprávneným využívať ako dôvod nerešpektovania súdneho rozhodnutia, pretože je jej povinnosťou pôsobiť na maloletú takým spôsobom, aby bola maloletá pozitívne motivovaná k stretávaniu s oprávneným. Okrem toho sú obaja rodičia zodpovední za vytvorenie takých podmienok stretnutia oprávneného s maloletou, v ktorých nebude dochádzať ku žiadnym konfliktom traumatizujúcim maloleté dieťa. Tu súd vyčítal obom rodičom neustálu prítomnosť ďalších osôb zainteresovaných do sporu rodičov, čo napokon aj malo za následok incident zo dňa 13.11.2020 a dňa 05.12.2020. Súd vníma konfliktné vzťahy medzi účastníkmi, z dôvodu ktorých má zrejme každý rodič potrebu mať pri sebe ďalšiu osobu pre akúsi ich ochranu, je však potrebné poznamenať, že pokým rodičia nezačnú potláčať vzájomné konflikty v prítomnosti maloletej, čím by aj odpadla dôvodnosť prítomnosti ďalších osôb pri ich vzájomných stretnutiach, konfliktné až deštruktívne vzťahy medzi účastníkmi budú naďalej predstavovať riziko vzniku ďalších konfliktov, ktoré napokon traumatizujú maloletú. Takéto konflikty však nemožno

považovať za dôvod, pre ktorý nemusí dochádzať k plneniu vykonateľného exekučného titulu, ale práve naopak, je potrebné na nich pracovať. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že je nevyhnutné nariadiť výkon rozhodnutia vo veci maloletej Y. a dodal, že nariadením výkonu rozhodnutia nasleduje v konaní o výkon rozhodnutia mediačná fáza, v rámci ktorej môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná. Uviedla, že maloletá sa bojí otca v dôsledku traumatizujúcich zážitkov vyvolaných otcom (oprávneným) dňa 13.11.2020 a dňa 05.12.2020, ktorých svedkom bola maloletá a odohrali sa po nariadení neodkladného opatrenia Krajským súdom v Trenčíne. Tvrdenia súdu, že všetky skutočnosti o nespôsobilosti oprávneného poskytnúť maloletej starostlivosť povinná namietala už v odvolaní proti neodkladnému opatreniu, nie sú správne. Krajský súd v čase vydania rozhodnutia mal k dispozícii len jednu psychologickú správu maloletej od Mgr. Zuzany Fabianovej zo dňa 28.09.2020, pričom psychologickou správou maloletej od PhDr. Evy Živčicovej zo dňa 26.10.2020 sa Krajský súd v Trenčíne nemohol oboznámiť, nakoľko rozhodol skôr ako mala povinná uvedenú správu k dispozícii. Závery psychologičky PhDr. Evy Živčicovej neboli zahrnuté v rozhodnutí o neodkladnom opatrení a Krajský súd v Trenčíne nemohol zohľadniť túto psychologickú správu, ktorá je zo dňa 26.10.2020 a súd rozhodol dňa 29.10.2020. Už po druhom traumatizujúcom zážitku maloletej zo dňa 05.12.2020, z dôvodu ochrany zdravia maloletej bola povinná nútená vyhľadať psychologickú pomoc opäť u psychologičky Mgr. Zuzany Fabianovej, u ktorej povinná s maloletou absolvovali viacero sedení a poukázala na záverečné správy s psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 08.02.2021. Z uvedenej záverečnej správy vyplýva, že v správaní maloletej stále pretrvávajú zmeny, ktoré boli vyvolané stresujúcimi udalosťami a ktoré vedú k výrazným ťažkostiam v separácii od matky. Je nevyhnutné eliminovať stresujúce udalosti podobného charakteru pri kontakte dieťaťa s oboma rodičmi. Pri kontakte dieťaťa s otcom by bolo vhodné postupovať prostredníctvom postupnej adaptácie, najprv prostredníctvom dieťaťa s otcom prípadne spočiatku za prítomnosti matky s postupnou separáciou a následným prespávaním u otca bez matky. K dnešnému dňu existujú už 3 psychologické správy maloletej. Súd prvej inštancie neprávne uvádza, že uvedené skutočnosti nemôžu byť predmetom dokazovania v predmetnom konaní o nariadení výkonu rozhodnutia. Už v dôsledku prvej správy, ktorú mal k dispozícii krajský súd, došlo k zmene striedavej starostlivosti a maloletá bola ponechaná v osobnej starostlivosti matky. Po exekučnom titule tak existujú ďalšie dve psychologické správy, ktoré krajský súd nemal v čase rozhodovania k dispozícii. Povinná ďalej uviedla, že nezáujem oprávneného o maloletú pretrváva a na jeho správaní sa nič nezmenilo. To, že oprávnený si vynucuje styk s maloletou spôsobom násilia a nútenia, ktorý nie je pre maloletú prospešný, neznamena, že má o maloletú záujem. Súd prvej inštancie mal správne za preukázanú snahu povinnej o udržiavanie vzťahu oprávneného s maloletou. Povinná od augusta 2020 do prvého incidentu zo dňa 13.11.2020, kedy oprávnený napadol pred maloletou priateľa povinnej, zasielala oprávnenému SMS správy s ponukou na telefonovanie alebo príchod za maloletou podľa jeho výberu. Od 14.11.2020 do dnešného dňa dostal oprávnený SMS s ponukami na stretnutie s maloletou, a to formou cez balkón alebo na záhrade povinnej, dovtedy mohol prísť za maloletou kamkoľvek. Oprávnený od augusta 2020 doposiaľ z množstva ponúk (72krát) vyplývajúcich z SMS komunikácie využil ponuku na stretnutie s maloletou iba raz v auguste 2020 v hoteli Thermia Palace v Piešťanoch. Ak by povinná bránila oprávnenému alebo komukoľvek z jeho rodiny v styku s maloletou, tak by im neposielala toľko SMS správ a iniciatívne netelefonovala oprávnenému, aby prišli za maloletou. Z ich konania je zrejmé, že o maloletú nemajú skutočný záujem. Súd tiež vytýkal, že stretnutia oprávneného s maloletou sa povinná snaží realizovať za prítomnosti tretích osôb, čo nie je pravda, stalo sa tak z jej strany iba dvakrát a ostatné prípady bola s maloletou sama. Po stretnutí s kolíznym opatrovníkom dňa 10.09.2020 povinná navrhla oprávnenému stretnutie s maloletou, ktoré odmietol z dôvodu pracovných povinností. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to že, ak rodičia nie sú schopní dohody mimo upraveného styku, je ich povinnosťou riadiť sa vykonateľným exekučným titulom, povinná tvrdí, že sa z objektívnych príčin nemôže riadiť exekučným titulom, preto ponúka alternatívne riešenie situácie, ktoré oprávnený nie je ochotný prijať. Oprávnenému nikdy nebránila stretávať sa s maloletou, mohol si sám vybrať miesto a čas stretnutí do 13.11.2020, kedy povinná iniciatívne vyhľadala oprávneného v Piešťanoch, nebolo to dohodnuté stretnutie. Od tohto dňa, kedy došlo k negatívnemu zážitku maloletej s ohľadom na správanie maloletej a psychologické vyšetrenia, oprávnenému navrhovala najskôr stretnutia cez balkón, kedy sa uvidí ako bude maloletá reagovať, keď maloletá opakuje, že nejde von, lebo tam bude táto. Povinná tak bola ochotná sa s oprávneným stretnúť, je to práve on, kto nie je schopný žiadnej dohody a kompromisu, ani kvôli maloletej. Oprávnený odmietal ponuku kolízneho opatrovníka na realizáciu psychologického poradenstva, ktorú povinná uvítala a chcela sa zúčastniť. Povinná sa snaží zabezpečiť takú formu stretávania, síce odlišnú od exekučného

titulu, nakoľko nereflektuje aktuálne prežívanie maloletej, aby bola bezpečná pre jej zdravý vývin. V dôsledku násilného konania oprávneného proti povinnej, je priateľovi, maloletej, sa obávala dať maloletú oprávnenému, pričom nikdy nebránila v stretávaní otca s maloletou. Je tak nesprávne tvrdenie súdu, že je to vina povinnej, keď sa oprávnený stretol s maloletou iba dvakrát, pričom súd zároveň konštatoval, že povinná podporuje vzťah oprávneného s maloletou. Oprávnený sa nevie prispôsobiť potrebám maloletej a nie je schopný akceptovať ponuky na stretnutia s maloletou, pričom povinná koná na základe odporúčaní psychológov. Povinná opäť opisovala udalosti zo dňa 13.11.2020, kedy oprávnený mal podľa tvrdení povinnej napadnúť jej priateľa pred očami maloletej a navádzať maloletú, aby s ním išla do auta, ktorá toto odmietla a nechcela byť pri otcovi a zo dňa 05.12.2020, kedy zo strany oprávneného malo dôjsť k násilnému odobratiu maloletej za pomoci dvoch cudzích ľudí a povinná tvrdila, že oprávnený trpí ťažkou duševnou poruchou. Povinná uviedla, že po týchto udalostiach sa maloletá pocikala, plakala, bola nervózna, odmietala ísť von, lebo tam bude táto a ona sa bojí. Uvedené skutočnosti uviedla vo vyjadrení v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom v napadnutom uznesení sa súd k násilnému a necitlivému správaniu oprávneného nevyjadril, čo predstavuje podstatnú vadu rozhodnutia, nakoľko od uvedeného sa aktuálne odvíja prežívanie maloletej a jej vzťah voči otcovi. Aj napriek všetkému povinná sa od začiatku snaží motivovať maloletú, aby chcela ísť za otcom, prestala sa ho báť. Ak by maloletá chcela ísť za oprávneným, povinná by ju doviezla, ale to neznamená, že by maloletú odovzdala oprávnenému. Uvedené by záviselo od aktuálneho prežívania maloletej. Aktuálne maloletá nechce ísť za oprávneným, jedenkrát ledva súhlasila, že pôjde aspoň na balkón. Tým sa potvrdzuje názor psychologičky, že stretávanie s otcom musí prebiehať postupne, v prostredí, ktoré maloletá pozná a je jej blízke, pričom povinná musí byť prítomná pre pocit bezpečia maloletej. Povinná si uvedomuje vykonateľné rozhodnutie, ktoré musí rešpektovať, avšak na jej strane sú v dôsledku aktuálneho prežívania maloletej vážne a ospravedliteľné dôvody na to, prečo nie je možné podľa neho postupovať. Pokiaľ ide o povinnou navrhnuté stretnutia maloletej s oprávneným v zmysle nadväzovania kontaktu s maloletou zo začiatku cez balkón, uvedené súd prvej inštancie vyhodnotil ako nie vhodný spôsob. Povinná vždy informovala oprávneného o dôvodoch neodovzdania maloletej a vždy navrhla iný termín v jej prítomnosti, prípadného stretnutia u nich doma a po incidentoch ponúkla oprávnenému stretnutia cez balkón (dovtedy normálne vonku), nech maloletú aspoň vidí, môže sa jej prihovoriť, pričom oprávnený o takéto stretnutia nemal záujem. Oprávneného záujem o maloletú je len predstieraný, nakoľko opakovane maloletú ponúkala na stretnutie a otec ani raz neprišiel. Povinná si nevie predstaviť, ako by sa mal realizovať upravený styk, ktorý nekorešponduje s potrebami maloletej, jej vôľou a psychickým prežívaním. Psychológovia neodporučili striedavú starostlivosť, dokonca označili za rizikové maloletú odovzdať oprávnenému na noc, nakoľko trpí separačnou úzkosťou bez matky a vzťah s oprávneným je potrebné budovať postupne. Psychológovia skúmali maloletú a podľa ich odporúčaní musí otec nadviazať s maloletou vzťah opatrne a akékoľvek iné spôsoby sú spôsobilé priamo ohroziť zdravie a zdravý vývin maloletej. Povinná má za to, že pomery na strane oprávneného sú tak vyhrotené a nestabilné, že je neprípustné, aby sa maloletá nachádzala nasilu v domácnosti oprávneného. Oprávnený je psychiatrický pacient, ktorý trpí stredne ťažkou depresívnou poruchou s ňou spojenou nespavosťou. Strach o maloletú v prítomnosti oprávneného, ktorý trpí duševnou poruchou, navyiac ak ho maloletá odmieta, je opodstatnený, nakoľko nie je zrejmé, ako by mohol oprávnený reagovať v situácii, keď maloletá plače a má z neho hysterický záchvat. Existujú tak vážne pochybnosti na úrovni starostlivosti o maloletú zo strany oprávneného. Povinná poukázala na skutočnosť, že oprávnený sa k nej počas manželstva správal nevhodne, bol k nej agresívny v prítomnosti maloletej, viackrát povinnú udrel a dokopal. Oprávnený začal opakovane navštevovať psychiatrickú ambulanciu, pričom naordinované lieky užíval v kombinácii s alkoholom, čo vyvolávalo u neho agresivitu. Jeho konanie sa v súčasnosti vyšetruje ako podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Vzhľadom na zdravotný stav oprávneného nemožno ho považovať za schopného zabezpečiť starostlivosť o maloletú bez vyšetrenia psychiatrom. Nakoľko maloletá nemá žiadny vzťah k oprávnenému, odmieta ísť za ním, jej zdravotný a psychický stav je taký, že povinnej neumožňuje vyhovieť žiadostiam oprávneného a nemôže byť nútená, aby ohrozila zdravotný stav maloletej. V rámci možností pripravuje maloletú na stretnutia s oprávneným, snaží sa ju pozitívne motivovať, hovorí o oprávnenom v dobrom. Nariadené neodkladné opatrenie nie je možné plniť tak, aby to bolo v záujme maloletej, jej nerušeného vývinu a nie je tak možné realizovať ani výkon rozhodnutia. Bez kompletného znaleckého dokazovania nemožno postupovať podľa neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôležitosť záujmov účastníkov konania, kedy záujem otca povýšil nad samotný záujem maloletej a dostatočne sa nezaoberal ospravedliteľnými dôvodmi, pre ktoré sa nerealizuje neodkladné opatrenie. Povinná poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 442/2017, ktorý sa týkal nedostatočného zisťovania, či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobiť rozhodnutiu. Súd je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa styk nerealizuje a

akú mieru viny na nerealizovaní styku má povinný rodič a oprávnený rodič. Nakoľko výkon rozhodnutia je v rozpore so záujmami maloletej, život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej je ohrozený, povinná navrhla, aby bol odložený výkon rozhodnutia a aby súd postupoval s ohľadom na § 3 ods. 5 vyhlášky MS SR č. 207/2015. Povinná ďalej navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietne alebo aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V doplnení odvolania povinná uviedla, že doložila ďalšie videozáznamy maloletej zo dňa 05.03.2021, kedy sa povinná snažila presvedčiť maloletú, aby išli za oprávneným, pričom maloletá bola nervózna, vystrašená a odmietala ísť za oprávneným. Aj napriek tomu, že povinná upovedomila oprávneného o tom, ako maloletá prežíva dni, kedy ju treba odovzdať na styk s poukazom na videonahrávky, oprávnený trvá na tom, aby povinná rešpektovala neodkladné opatrenie a akýkoľvek navrhnutý kompromis (postupné stretávanie s maloletou za prítomnosti povinnej u nich doma alebo cez balkón) odmieta. Povinná každý deň informuje oprávneného o maloletej o tom, ako sa má, zasiela mu fotografie. Opakovane mu ponúka pomoc s nadväzovaním vzťahu s maloletou a ponúka osobné stretnutie, pričom oprávnený sa neozval a neprišiel (SMS správa zo dňa 12.03.2021). Dňa 14.03.2021 povinná poslala oprávnenému fotografiu maloletej s možnosťou, aby jej zatelefonoval, pričom sa oprávnený ozval, že je v meste bydliska povinnej, čaká na maloletú a povinná mu navrhla, aby prišiel pred ich byt, čo oprávnený odmietol s tým, že sa nebude na maloletú pozeráť cez balkón. Povinná opakovane cez SMS napísala oprávnenému, aby prišiel za maloletou k nim domov, nestalo sa tak. V prípade, ak by sa nepodarilo maloletú presvedčiť ísť von, povinná bola presvedčená pozvať oprávneného k nim do bytu, nakoľko bola s maloletou sama, jej priateľ odišiel. Povinná už vedie nový život, s priateľom čakajú dieťa, chce žiť v pokoji s oprávneným a normálne sa dohodnúť, všetko v najlepšom záujme maloletej v súlade s odporúčaniami psychológov. Oprávnený za maloletou nepríde, nezavolá jej aj napriek tomu, že povinná mu dáva možnosti na kontakt s maloletou. Na Okresnom súde v Trenčíne je vedené konanie o novom neodkladnom opatrení pod sp. zn. 32P/51/2021, v ktorom povinná navrhla styk oprávneného s maloletou za jej prítomnosti, nakoľko aktuálne neodkladné opatrenie je v rozpore s najlepším záujmom maloletej. Povinná v ďalších doplneniach odvolania neuviedla už žiadne iné alebo nové skutočnosti, ktoré by neboli obsahom odvolania a následného doplnenia odvolania.

5. Oprávnený v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie považuje za správny. K dnešnému dňu povinná nerešpektovala neodkladné opatrenie celkom 25krát. Poukázal na uznesenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 26.3.2021, sp.zn. IV/5 Gn 51/21/1000, z ktorého vyplýva, že povinná je dôvodne podozrivá z pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, a to počnúc dňom 28.8.2020. Nerozumie ako si povinná dovoľí spochybňovať za danej situácie nariadenie výkonu neodkladného opatrenia, ktoré ani jedenkrát nerešpektovala. Nezúčastnila sa ani dňa 19.3.2021 nariadeného pojednávania vo veci výkonu rozhodnutia, nerešpektuje žiadnu súdnu autoritu. Na základe uvedeného je spoľahlivo daná opodstatnenosť nariadenia výkonu neodkladného opatrenia. Proti súčasnému druhovi povinnej Mgr. N. J. (prokurátorovi OP NM s pozastaveným výkonom funkcie na základe rozhodnutia Generálneho prokurátora zo dňa 18.3.2021) uznesením vyšetrovateľa OR PZ TT OKP zo dňa 15.3.2021 bolo vznesené obvinenie pre trestný čin Výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s trestným činom Nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť voči osobe oprávneného pred maloletou dňa 13.11.2020. K ďalšej traumatizácii maloletej zo strany Mgr. J. a povinnej došlo 5.12.2020, kedy Mgr. J. strhol maloletú pred oprávneným a tento ju násilím za následnej účasti povinnej natlačil do auta, hoci v tom čase mal oprávnený právo byť s maloletou v zmysle neodkladného opatrenia. Jediný, kto konal absolútne protiprávne a maloletú traumatizoval, bol Mgr. J. a povinná. Pokiaľ ide o psychologičky, na ktoré poukazuje povinná vo svojich podaniach, tak povinná klame aj tieto, nehovoriac o nulitnej právnej relevancii ich správ. Uvedené skôr svedčí o tom, akým nevhodným spôsobom nakladá s maloletou. Zo sms správ a predložených videí je preukázané, že maloletá je izolovaná a vytrhnutá z prirodzeného sociálneho prostredia a namiesto upokojuvania maloletej za situácie, kedy by povinná mala minimalizovať negatívne dopady odlúčenia rodičov na maloletú, tak túto doslova trýzni natáčaním videí. Povinná sa snaží preferovať sociálny kontakt cez videohovor prostredníctvom telefónu u dvojročného dieťaťa, čo je absolútne nevhodné a uvedené oprávnený odmieta, nakoľko chce byť s maloletou osobne. Povinná drží maloletú v byte násilníka, kedy sama pácha trestnú činnosť, oprávnenému zamedzuje akýkoľvek osobný kontakt. Povinná volá oprávneného len do obydlija Mgr. J., ktorý je obvinený z násilnej trestnej činnosti voči jeho osobe, preto na uvedené miesto oprávnený nemôže prísť, nehovoriac o povinnosti rešpektovať neodkladné opatrenie. Povinnej predstieraná snaha o realizáciu styku len svedčí

o jej charaktere a účelovom konaní, ktorým sa už po niekoľký krát snaží zavádzať súd. Oprávnený vždy žiadal povinnú cez sms, aby ho nevolala do obydlija osoby obvinenej z trestnej činnosti, aby rešpektovala neodkladné opatrenie a prišla riadne do miesta bydliska oprávneného alebo na iné miesto. Povinná je podozrivá v súvislosti s neoprávneným nakladaním so zdravotnou a inou osobnou dokumentáciou oprávneného, pričom na OO PZ TN je pod ČVS: ORP:-69/TN-TN-2020 vedené trestné stíhanie pre t.č. poškodzovania cudzích práva podľa § 376 TZ, kde sa ako podozrivá vyhýba úkonom. Pokiaľ ide o jej vyjadrenia v súvislosti s predloženými správami, ktoré oprávnený mal adresovať Mgr. J. (aj rozhovor zo dňa 10.10.2020), tak oprávnený sa Mgr. J. nijako nevyhráždala, na mieste sa nachádzal len kvôli maloletej, nakoľko povinná neustále nerešpektovala neodkladné opatrenie, a keďže táto osoba mu viackrát aktívne bránila prevziať si maloletú, tak mu oprávnený dohovoral. Povinná sa vyhýba úkonom pred súdom ako aj pred OČTK, rovnako sa vyhýba aj úkonom vo veci, ktorú oznámila (resp. uvedené oznámil Mgr. J.) ako týranie blízkej a zverenej osoby. Sama si je vedomá, že ide o účelové a vykonštruované podanie zo strany Mgr. J. ako aj jej samotnej, kedy takéto oznámenie podali po tom, čo sa nestotožňovali s rozhodnutím súdu prvej inštancie zo dňa 25.8.2020. Je zrejmé, že kým nerozhodol súd prvej inštancie a nenariadil neodkladné opatrenie, povinná sa napr. v jej návrhu na rozvod a na iných miestach vyjadrovala (okrem návrhu na neodkladné opatrenie na OS PN) o jeho osobe len v dobrom. Je neskutočné, aby v právnom štáte súd v rámci výkonu neodkladného opatrenia nekonal po tak dlhý čas a de facto za plného vedomia nechal povinnú pokračovať v trestnej činnosti, pričom rovnako mu je známa aj násilná trestná činnosť Mgr. J. voči osobe oprávneného pred maloletou Y.. Uvedené odôvodňuje nariadenie výkonu rozhodnutia a aj zmenu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti oprávneného. Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhol, aby odvolací súd napádané uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia zamietol. V doplnenom vyjadrení k odvolaniu oprávnený uviedol, že povinná k dnešnému dňu nerešpektovala neodkladné opatrenie celkovo 28krát. Zo súdnych spisov je zrejmé, že povinná je nedôveryhodná, schopná opakovane klamať. Týmto poukázal na uznesenie Okresného súdu Trenčín, ktorým bol povinnej zamietnutý nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 32P/51/2021. Súd ponecháva maloletú v prostredí, kedy sa sama povinná usvedčuje z trýznenia maloletej, čo môže mať za následok vážne ohrozenie jej duševného zdravia. Povinná spolu s J. zneužívajú maloletú na dosahovanie svojich cieľov, nehľadiac na záujmy maloletej. Skutočnosť, že oprávnený odmieta navštíviť byt (ako aj spoločné priestory bytu) obvineného, súdu už avizoval a nie je možné od neho žiadať opak.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že posledné vykonané šetrenie v domácnosti povinnej bolo kolíznym opatrovníkom zrealizované dňa 13.11.2020 tak, ako uviedol vo svojej správe zo dňa 10.12.2020. Dodal, že v súvislosti s nariadeným výkonom rozhodnutia a následným predvolaním na pojednávanie dňa 19.03.2021 je nesporné, že oprávnený má právo stretávať sa s maloletou. Skutočnosť, že s maloletou nebol oprávnený niekoľko mesiacov si nezavinil svojim nezaujmom, nakoľko styk nie je realizovaný z dôvodu nerešpektovania vykonateľného súdneho rozhodnutia zo strany povinnej. Rodičom maloletej bolo zo strany kolízneho opatrovníka ponúknuté poradenstvo, ktoré nevyužili.

7. Povinná v písomnom vyjadrení uviedla, že predkladá ďalšiu SMS komunikáciu s oprávneným od apríla do mája 2021, z ktorej je zrejmé, že povinná nemá negatívny postoj k oprávnenému, pekne ho oslovuje, informuje ho o maloletej, pýta sa ho, či chce prísť za maloletou. Povinná sa tiež opýtala, ako môže pomôcť oprávnenému s tým, aby sa snažil budovať vzťah s maloletou, pozýva ho na detské ihrisko, pričom on nereaguje. Zo strany povinnej sú splnené všetky podmienky, vrátane prípravy a pozitívnej motivácie maloletej, tak i snaha o stretnutia a videohovory oprávneného s maloletou, ktorými však povinná nechce nahradiť súdom určený styk, ale videohovory môžu slúžiť na to, aby sa oprávnený zbližil s maloletou, aby ju pozitívne motivoval a zaujímal sa o ňu, nakoľko odmieta akékoľvek formy stretnutia s maloletou. Povinná by bola šťastná, keby videla záujem oprávneného o maloletú a aj by sa maloletá za ním tešila, avšak maloletá dostáva amok, keď sa spomenie oprávnený. Nemá to efekt, keď má maloletá negatívne posledné spomienky na oprávneného, ktorý sa nijako nesnaží zmeniť situáciu a nepríde za ňou. Aktuálne vykonateľné rozhodnutie slúži oprávnenému na vydieranie, nakoľko povinná nedokáže prinútiť maloletú, ktorá na základe prežitých udalostí oprávneného odmieta. Pokiaľ ide o sedenia u psychológa, dňa 10.09.2020 povinná na sedení na ÚPSVaR Piešťany uviedla, že chce absolvovať psychologické poradenstvo, pričom toto odmietol oprávnený. Povinná v septembri 2020 kontaktovala psychologičku ÚPSVaR Piešťany, ktorá jej nemohla dať individuálne sedenia, preto povinná následne vyhľadala psychologičku Mgr. Fabianovú a Mgr. Živčicovú, s ktorými riešila problematiku vzťahových väzieb maloletej k oboj rodičom, nakoľko potrebovala relevantný výstup odborníka, ako postupovať s maloletou pri kontakte s oprávneným. Ku skutočnostiam uvádzaných oprávneným ohľadom priateľa

povinnej Mgr. J. uviedla, že oprávnený sa v každom podaní súdu zaoberá jeho osobou, čo je zbytočné a konanie oprávneného je tak iba pomstou za to, že povinná od neho odišla, s čím sa oprávnený nezmieril. Oprávnený súdu doložil uznesenie o vznesení obvinení voči Mgr. J., pričom v tomto trestnom konaní, v ktorom bol krivo obvinený oprávneným a z dôvodu ktorého má pozastavený výkon funkcie prokurátora, oprávnený ako poškodený odmietol vypovedať, čo je zvláštne. Povinná vo vyjadrení ďalej neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neboli známe.

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 376 ods. 1 až 3 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

10. Podľa § 389 ods. 1 CMP súd môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený.

11. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia, je v prvom rade viesť povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je teda v prvom štádiu povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj rodič oprávnený, či samotné maloleté dieťa. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých, teda tiež v konaní o výkon rozhodnutia týkajúceho sa mal. detí, súd pri rozhodovaní má na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by však mali sledovať predovšetkým aj obaja rodičia.

12. Podľa § 3 ods. 1, 2, 3 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., teda súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a v prípade negatívneho zistenia, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 ods. 1). Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1, súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak súd zistí, že je možné predpokladať, že existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 by bolo možné odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu, možno nariadiť neodkladným opatrením po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

13. V konkrétnostiach posudzovanej veci z doposiaľ zistených skutočností vyplýva, že maloletá Y. U. nar. XX.XX.XXXX, pochádza z manželského vzťahu rodičov JUDr. J. U. a JUDr. Y. U.. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola matke maloletej (povinnej) dočasne uložená povinnosť, aby odovzdala maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa má realizovať v rozsahu, že maloletá bude v osobnej starostlivosti povinnej od 17:00 hod. piatka párneho kalendárneho týždňa do 17:00 hod. piatka nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a v osobnej starostlivosti otca maloletej (oprávneného) od 17:00 hod. piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 17:00 hod. piatka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa. Na odvolanie matky bolo uvedené neodkladné opatrenie zmenené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 tak, že sa maloletá ponechala v starostlivosti matky, otec je povinný platiť na výživu maloletej mesačne sumu 100 eur, otec je oprávnený stykať sa s maloletou vždy od piatka 17:00 hod. do pondelka 10:00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú pred stykom otcovi odovzdať pred bydliskom otca a otec je povinný po skončení styku maloletú matke odovzdať pred bydliskom matky a matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.11.2020. Oprávnený sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.08.2020 domáhal výkonu uvedeného rozhodnutia

(neodkladného opatrenia) z dôvodu, že povinná ani raz nerešpektovala vykonateľné neodkladné opatrenie a maloletú mu neodovzdala.

14. V prejednávanom prípade ide o situáciu, kedy realizácia styku maloletej s oprávneným neprebíha tak, ako ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, ktorým bol upravený styk otca s maloletou. Súd prvej inštancie na podklade návrhu oprávneného preto správne skúmal dôvody nerealizovania styku oprávneného s maloletou z hľadiska existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, pre ktoré nedochádza k styku oprávneného s maloletou a tiež z hľadiska záujmu o zdravý vývin maloletej. V týchto intenciách bolo súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie prostredníctvom písomných podaní rodičov maloletej, správ kolízneho opatrovníka. Súd prvej inštancie zisťoval, či sa povinná podrobuje vykonateľnému uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 v časti úpravy styku s maloletou postupom podľa § 376 a nasl. CMP v spojení s § 3 ods. 1, 2 vyhlášky a či neexistujú vo veci iné okolnosti z hľadiska záujmu o zdravý vývin maloletej, ktoré by bránili styku oprávneného s maloletou. Na podklade takto vykonaného dokazovania a zistených skutočností mal aj odvolací súd za preukázaný záver, že výkon rozhodnutia je prípustný, nakoľko neexistujú ospravedlniteľné dôvody na strane povinnej, resp. maloletej, v zmysle ktorých nie je možné nariadiť výkon rozhodnutia vo veci styku otca s maloletou.

15. Bolo potrebné vychádzať nie len zo správ kolízneho opatrovníka zo dňa 10.12.2020, ale aj zo zhodných tvrdení strán, v zmysle ktorých povinná nepripraví maloletú a nedostaví sa s maloletou na určené miesto a v určený čas podľa vykonateľného rozhodnutia. Povinná sa tak nepodrobuje vykonateľnému neodkladnému opatreniu, okrem prípadu zo dňa 20.09.2020, kedy sa po predchádzajúcej dohode oprávnený stretol s maloletou na záhrade Hotela Thermia Palace v Piešťanoch, avšak k reálnemu odovzdaniu maloletej oprávnenému v rozsahu nariadeného neodkladného opatrenia nedošlo. K ďalšiemu stretnutiu došlo dňa 13.11.2020, kedy povinná priniesla maloletú na styk s oprávneným, pričom došlo k incidentu medzi oprávneným a priateľom povinnej, ktorý mal byť medzi nimi vystupňovaný až do fyzického konfliktu za prítomnosti maloletej. Dňa 05.12.2020 došlo k druhému incidentu, kedy v dôsledku riadneho neodovzdania maloletej povinnou mal oprávnený údajne vytrhnúť maloletú z rúk povinnej. V zmysle správy kolízneho opatrovníka zo dňa 10.12.2020 posledné šetrenie v domácnosti maloletej bolo zrealizované dňa 13.11.2020, kedy povinná uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, nakoľko chcela úpravu iného rozsahu styku oprávneného s maloletou, ale zároveň chcela podporovať stretávanie sa oprávneného s maloletou. V ten istý deň došlo ku konfliktu medzi oprávneným a priateľom povinnej za prítomnosti maloletej a povinnej, v zmysle uvedeného povinná svoje stanovisko o podpore vzťahu oprávneného a maloletej zmenila z dôvodu, že musí opäť preveriť aktuálne prežívanie maloletej s klinickým psychológom a potom zväziť ďalší postup ako opäť nadviazať vzťah maloletej s oprávneným.

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že povinná niekoľko mesiacov nerešpektuje vykonateľné neodkladné opatrenie o úprave styku oprávneného s maloletou, ktoré bolo upravené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020. Je absolútne neakceptovateľné, že povinná znemožňuje styk oprávneného s maloletou a nerešpektuje súdne rozhodnutie. Pokiaľ povinná namietala, že Krajský súd v Trenčíne v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení mal k dispozícii len jednu lekársku správu ohľadom psychického prežívania maloletej a nemohol tak zohľadniť ďalšie dve nasledujúce lekárske správy, odvolací súd dodáva, že súd v tomto štádiu konania nepreskúmava vecnú správnosť právoplatného súdneho rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou a pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou, účastníci konania sú povinní podrobiť sa tomuto rozhodnutiu, ktorého výkonu sa oprávnený domáha, pokiaľ neexistujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nie je možné podrobiť sa vykonateľnému rozhodnutiu, pričom v prejednávanej veci nejde o takýto prípad.

17. Neobstoja námietky povinnej, že v dôsledku traumatizujúcich udalostí zo dňa 13.11.2020 a 05.12.2020 povinná nemôže maloletú riadne pripraviť a odovzdať oprávnenému v rozsahu nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko sa maloletá bojí oprávneného a nechce ísť za ním, o čom predložila psychologické správy a povinná v dôsledku uvedeného navrhla postupné nadväzovanie kontaktu oprávneného s maloletou za prítomnosti povinnej, najprv stretávanie prostredníctvom balkóna a po

osvedčení uvedeného rozšírenie stretávania. Odvolací súd má za to, že v predmetnom konaní nebolo preukázané, že by maloletá bola v dôsledku odohraných udalostí natoľko traumatizovaná, že by nemohlo dôjsť k riadnemu odovzdaniu maloletej oprávnenému v dôsledku jej výslovného odmietavého postoja k oprávnenému, pričom uvedené nemožno vyvodiť ani z predložených psychologických správ. Pokiaľ ide o správu z psychologického vyšetrenia zo dňa 28.09.2020 klinickou psychologičkou Mgr. Zuzanou Fabianovou, táto bola zohľadnená v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne o neodkladnom opatrení v časti úpravy styku, preto nie je potrebné uvedeným sa zaoberať. Zo správy z psychologického poradenstva zo dňa 26.10.2020 psychologičkou PhDr. Evou Živčicovou, PhD. nevyplýva a nemožno ani vyvodiť záver, že by konanie a správanie oprávneného voči maloletej malo za následok absolútne odmietanie styku maloletej vo vzťahu k oprávnenému, prípadný negatívny dopad prítomnosti oprávneného na zdravom psychickom a fyzickom vývine maloletej. Odvolací súd je toho názoru, že práve z dôvodu zlej vzájomnej komunikácie medzi oprávneným a povinnou, ktorá má pôvod v ich vzájomných konfliktoch, prameniáciach z doposiaľ vnútorne nevysporiadaného nefunkčného manželského vzťahu, vo svetle čoho nie sú schopní ani riešiť konsenzom otázky týkajúce sa maloletej, je to čo nepochybne nepriaznivo dopadá na psychiku maloletej a jej zdravý vývin. Z dôvodu negatívnych udalostí zo dňa 13.11.2020 a 05.12.2020, kedy došlo ku konfliktom medzi oprávneným, povinnou a tretími osobami za prítomnosti maloletej je možné konštatovať, že uvedené malo na maloletú nepriaznivý vplyv a dopad, kedy bola maloletá vystavená neprímeranému tlaku a stresu zo strany povinnej a oprávneného, čo je z ich strany nezodpovedné, aby bola maloletá svedkom takýchto udalostí. Z uvedeného vyplýva, že nie len oprávnený, ako povinná namietala, ale aj sama povinná sa podieľala na skutočnosti, že maloletá bola počas týchto udalostí vystavená napätiu, pričom je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by povinná rešpektovala nariadené neodkladné opatrenie a maloletú by oprávnenému riadne a včas odovzdala, pravdepodobne by nemuselo dôjsť k uvedeným konfliktom, nakoľko z dôvodu niekoľko mesačného riadneho neodovzdania maloletej zo strany povinnej sa zvyšovalo napätie medzi oprávneným a povinnou, čo nakoniec viedlo k udalostiam zo dňa 13.11.2020 a 05.12.2020 a v neposlednom rade vzťah medzi oprávneným a maloletou mohol ochladnúť. Odvolací súd má za to, že na znovuzískaní prípadnej stratenej dôvery medzi oprávneným a maloletou musia v záujme maloletej pracovať obidvaja rodičia spoločne, prípadne aj za podpory odborného poradenstva. Je nesporné, že v detstve sa formuje budúca osobnosť dieťaťa a jeho budúce životné postoje, každé dieťa raz dospeje a bude hodnotiť konanie svojich rodičov už pohľadom dospelého človeka a toto hodnotenie môže byť značne kritické ku konaniu rodičov, ktorým ovplyvnili jeho detstvo a môže ovplyvňovať vzťahy rodičov a detí aj v dospelosti. Je preto mimoriadne dôležité, aby si túto skutočnosť obidvaja rodičia uvedomili, v závislosti od toho korigovali svoje doterajšie vzájomné vzťahy a čo najskôr začali obaja intenzívne pracovať na zlepšení svojej vzájomnej komunikácie, na svojej schopnosti riešiť veci konštruktívne v záujme ich spoločného dieťaťa, ktoré aj maloletá bude vnímať pozitívne a bude tráviť čas s oprávneným dobrovoľne. Je to dôsledok nedostatočného pozitívneho vplyvu povinnej na maloletú. Vzhľadom na uvedené povinná musí taktiež prispievať k tomu, aby maloletú motivovala na styk s oprávneným a nie len využívať stav maloletej k riadnemu neodovzdaniu maloletej, ktorá sa odmieta stretnúť s oprávneným a to s poukazom na dlhodobé odlúčenie od oprávneného a negatívne udalosti spôsobené nezodpovednosťou obidvoch rodičov maloletej. Je nepochybné, že povinná bez existencie ospravedlňujúcich dôvodov nerešpektuje vykonateľné neodkladné opatrenie upravujúce styk oprávneného s maloletou a dochádza tak k svojvoľnému neodovzdaniu maloletej oprávnenému, pričom relevanciu pre nenariadenie výkonu rozhodnutia nemá ani tá skutočnosť, že podľa § 199 Tr. poriadku bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), e) ods. 3, písm. d) Trestného zákona, nakoľko doposiaľ nebolo oprávnenému vznesené obvinenie.

18. Odvolací súd vyhodnotil za nedôvodnú aj námietku povinnej, že oprávnený nemá skutočný záujem o maloletú a jeho konanie je účelové. Je potrebné konštatovať, že oprávnený má nepochybne záujem stretávať sa s maloletou, čo je odôvodnené jeho podaným návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia. Maloletá je vo veku, keď potrebuje obidvoch rodičov a nerealizovanie styku oprávneným (otcom) bude mať vplyv aj na jej psychický vývin. Styk oprávneného s maloletou určený uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 v tomto smere predstavuje jeden z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča (oprávneného), ktorému nebola maloletá zverená do osobnej starostlivosti, na výchove maloletej, ako aj na udržiavanie rodičovského vzťahu spojeného s upevňovaním citových väzieb. Úlohou povinnej, ktorá má maloletú v osobnej starostlivosti je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem maloletej (pri určovaní a posudzovaní ktorého sa podľa Čl. 5 písm. h) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine zohľadňujú i podmienky na vytváranie

a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi) vytvárala priaznivé podmienky na styk oprávneného s maloletou, a to najmä vedením maloletej k správneému vzťahu k tomuto rodičovi. Nevyhnutné je preto rešpektovať právo oprávneného sa v primeranom rozsahu podieľať na výchove maloletej v záujme budovania citových väzieb z dôvodu, že oprávnený je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z tohto vzťahu. Výchova maloletej sa preto musí realizovať aj prostredníctvom styku oprávneného s maloletou, pričom treba prihliadať na to, že akékoľvek narušenie vzťahu rodič (oprávnený) a dieťa (maloletá) sa v dôsledku odcudzenia veľmi ťažko napráva. Maloletú nemožno stavať do role „rukojemníka“ a prípadné nezhody, konflikty i vzájomnú antipatiu by rodičia nemali v žiadnom prípade prenášať na maloletú, ktorá túto situáciu zreteľne (evidentne) vníma a pôsobí na ňu nepriaznivo hlavne po psychickej stránke.

19. Odvolací súd konštatuje, že nebol dôvodný návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia, nakoľko vzhľadom na vyššie prijaté závery život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej nie je výkonom rozhodnutia vážne ohrozený. Povinnou namietaný vážny a nepriaznivý psychický stav maloletej v spojení s negatívnymi udalosťami, nebol v konaní preukázaný ani s poukazom na prijaté závery v psychologických správach, nakoľko pri posúdení psychického stavu maloletej nebolo konštatované trvalé negatívne následky, napr. v podobe vážnej traumy alebo duševnej poruchy, v dôsledku správania oprávneného, pričom v dôsledku nezhôd medzi oprávneným a povinnou bola maloletá vystavená napätiu a stresu, ktoré nezodpovedne spôsobili obidvaja rodičia maloletej, čo už odvolací súd vyššie vysvetlil. V konaní tak nebolo preukázané, že by výkon rozhodnutia mohol vážne zasiahnuť život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej v dôsledku čoho by bolo nevyhnutné odložiť výkon rozhodnutia v zmysle § 389 ods. 1 CMP.

20. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami povinnej obsahnutými v jej odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že boli splnené podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia, nakoľko povinná nerešpektuje a nepodrobuje sa vykonateľnému rozhodnutiu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie vo veci úpravy styku oprávneného s maloletou, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).